

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ ที่มีต่อ
ระดับพฤติกรรมที่มีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดยาง
(มีมานะวิทยา) จังหวัดพิษณุโลก

The Effect of Experiential Learning Activities by Using Role Models in Public
Mind Behaviors of Elementary 4-6 Students Watyang (Meemanawittaya)

School in Phitsanuloke Province

ขจรศิลป์ โคตรหานาม*

Kachornsil Khothanam

วิเชียร อารังโสทธิสกุล**

Wichian Thamrongsothitsakul

Received : May 30, 2018

Revised : August 1, 2018

Accepted : September 26, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมของการมีจิตสาธารณะของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ 2. เพื่อทดลองการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้าน จิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดยาง(มีมานะวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 18 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดให้เป็นนักเรียนชมรมพระพุทธศาสนาที่เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ หรืออาสาสมัคร (Volunteer Sampling) ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีก่อนเริ่มเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 154.50 คิดเป็นร้อยละ 47.69 อยู่ในระดับต่ำ และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 249.50 คิดเป็นร้อยละ 77.01 อยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดี / จิตสาธารณะ

*นักศึกษาลัทธิการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Master of Education students In Curriculum and Instruction Faculty of Education Naresuan University

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Instructors in the curriculum and teaching field Department of Education Faculty of Education

Naresuan University

ABSTRACT

The objectives of the study were : 1. study about student's public mind and 2. to experiment the experiential learning activities by using role models. There eighteen students from primary school second semester year 2560 at Wat Yang School (Memanawittaya), Phitsanulok that participated in are volunteer from Buddhism club in the school. This research was Quasi-Experimental by using many tools, for example, pretest-posttest, group activities, the behavior observation and learning activities forms. Statistics that analysis this research contain with average, aviation and standard aviation. The result of this study provided that before the students took part in this research, their average score in public mind was 154.50. In percentage, it was only 47.69 percent which was very low based on the standard criteria. After they did all the learning activities, their average score were up to 249.50 as in percentage was 77.01 percent which have a high level of public mind.

Keywords : Experiential Learning Activities by Using Role Models / Public Mind

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง (2552-2561) มีแนวทาง คือ การพัฒนาคนยุคใหม่ให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตั้งแต่ปฐมวัย และให้โอกาสเรียนรู้อย่างเท่าเทียมเสมอภาคโดยมีเป้าหมายยุทธศาสตร์ให้คนไทยคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างเป็นกัลยามิตร มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึก และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (Office The Education Council, 2009, p.14) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 วรรคแรกระบุไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย จึงเห็นได้ว่าการศึกษานั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นพลังการพัฒนาประเทศในอนาคต (Rakngam, 2001, pp.49-51) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนให้เด็กทุกคนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้นั้น ในทางปฏิบัติ เป็นสิ่งที่ทำได้ยากเพราะมีจำนวนนักเรียนหลายคนต่อผู้สอนคนเดียว ปัญหาที่สำคัญ คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ทั้งด้านขาวปัญหาความสามารถความถนัดรวมทั้งแรงจูงใจและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน นักจิตวิทยาการศึกษาจึงได้คิดรูปแบบการสอน เพื่อนำไปแปลงใช้ในการช่วยนักเรียนทุกคนให้เรียนรู้จนมีความรอบรู้ในวิชาทุกวิชา (Khowtrakun, 1994, p.227) ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ เข้ามาใช้เป็นเครื่องมือ ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และยังสามารถใช้ประกอบการเรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดทั้งด้านเวลาและสถานที่ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (Office The Nation's Education Commission, 2002, pp.13-15)

กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนและวิธีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการ และวิธีการหรือลักษณะของกิจกรรม รวมถึงการสร้างแผนการจัดกิจกรรมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัว อันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง

student-centered learning และยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียน ทั้งด้านสติปัญญาได้เคลื่อนไหวปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ (ร่างกาย) ได้ใช้ความคิด (สติปัญญา) ได้มีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น (สังคม) และเกิดความรู้สึกลึกซึ้งจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อตน (อารมณ์) โดยใช้กระบวนการที่หลากหลายในการสร้างความรู้ความเข้าใจและการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของตนเองให้เกิด ความรอบรู้ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ (Thamrongsotthisakul, 2017, p.362)

จากผลการศึกษาของนักวิชาการ (Dudsdeemaytha, 2018) เรื่องห่วงเด็กรุ่นใหม่ "เน้นความรู้เพื่อ แข่งขันจิตสาธารณะไม่มี" เด็กไทยยุคนี้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว แต่ความรู้ที่มีอยู่ขณะนี้ เป็นความรู้ที่มุ่งสู่การแข่งขันมากเกินไป ส่วนความรู้ที่จะนำไปสู่การคิดถึงคนอื่นหรือมีจิตสำนึกสาธารณะนั้นยังมี น้อย และสอดคล้องกับ (Wajee, 2016, p.16) จากผลการวิจัยเรื่องคุณภาพวัยรุ่น พบเยาวชนไทยมีส่วนร่วมใน กิจกรรมของชุมชนน้อยที่สุด ตามด้วยการได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ที่มีประโยชน์ และคุณค่าต่อชุมชน มีส่วน ร่วมกับเพื่อนบ้าน และมีกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับภาวะในปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่าง รวดเร็ว ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มนุษย์ได้คิดค้นที่มีศักยภาพมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาและความ เจริญด้านวัตถุ ขาดการพัฒนาจิตใจ ทำให้วิถีชีวิตมีแต่การแข่งขัน มีค่านิยมทางวัตถุสูง เกิดการเอาเปรียบ กัน ห่วงประโยชน์ส่วนตนจนลืมการคำนึงถึงส่วนรวม และปัญหาการฆ่าตัวตาย จากปัญหาดังกล่าวทำให้เกิด ภาวะขาดสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุ พฤติกรรมจิตสาธารณะจึงลดน้อยลงทุกวัน เด็กและเยาวชนไม่มี ภูมิคุ้มกันในการเลือก (Wasi, 1999, p.2) ทำให้เกิดปัญหาสังคมที่เห็นได้ชัดเจนมาก คือ คนในสังคมเห็นแก่ตัว มากขึ้น ขาดจิตสาธารณะ (Public Mind) และขาดความรับผิดชอบต่อสังคม (Worrakamin, et al., 2016) และ ผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีจิตสาธารณะในด้านการมีส่วนร่วมไม่มากในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม และด้านการมีความรับผิดชอบต่อสังคม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และปฏิบัติตนโดยสุจริต แสดงให้ เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มี การแสดงออกถึงการริเริ่มหรือการสร้างสรรค์ต่อส่วนรวม ขาดความรับผิดชอบต่อ สังคม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมจิตสาธารณะในทุกด้านควรได้รับการสนับสนุน อย่างต่อเนื่อง

จึงเห็นได้ว่า การปลูกฝังจิตสาธารณะให้กับเด็กนั้นทุกๆ ฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะสร้าง สิ่งแวดล้อมบริบททางสังคมที่เหมาะสมเอื้อต่อการรับรู้และการเรียนรู้ในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะของเด็ก เพราะ เป็นเรื่องของคุณลักษณะที่จะสามารถซึมซับจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวได้ และสอดคล้องกับ แนวทางจัดการศึกษาของหลักสูตรแกนกลางหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งจัดการศึกษาโดยเชื่อ ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก สาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและสังคม โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 8 ด้าน คือ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย และ 8) มีจิตสาธารณะ (Office of the Basic Education Commission, 2008, p.16) ได้กำหนดให้มีการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตน ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัครที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อ ความดีงามและความเสียสละ มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆ เป็นกิจกรรมที่พัฒนาให้ผู้เรียนเป็น พลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น และให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาจิตสาธารณะ โดยสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดี ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมของแบนดูราที่มีวิธีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางปัญญา (Sutthirat, 2009, pp.39-40 quoted in Bandura, 1997, pp.40-45) กล่าวไว้ว่ากลวิธีสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ของเด็กจะเลียนแบบและสังเกตจากพฤติกรรมของแม่แบบที่เขาสนใจ โดยการเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำตาม โดยแม่แบบจะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย และช่วยให้เข้าใจแก่นที่ซับซ้อนหรือยากๆ ได้ดีและรวดเร็ว ซึ่งตัวแบบดังกล่าวจะมีหน้าที่ 3 ลักษณะ คือ ส่งเสริมการเกิดพฤติกรรม ยับยั้งการเกิด และช่วยให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่ โดยได้กำหนดตัวแบบไว้ 2 ชนิด คือ แม่แบบจากตัวจริง คือ แม่แบบที่สามารถปฏิสัมพันธ์หรือสังเกตโดยตรง เช่น ผู้นำ ครู บุคคล ผู้มีชื่อเสียง และแม่แบบที่เป็นสัญลักษณ์ ซึ่งอาจเป็นคำพูดหรือเอกสารรวมทั้งวัสดุ เช่น วิชิต โททัศน์ วิดีโอ สื่อต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานในการอธิบายรูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาจิตสาธารณะ และเพิ่มคุณลักษณะของพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะ ซึ่งได้รูปแบบที่นำมาพัฒนาครั้งนี้ คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ การใช้ตัวแบบในกิจกรรม เข้ามาร่วมพัฒนาจิตสาธารณะ เพื่อให้นักเรียนสังเกต และกระทำตามตัวแบบ เพราะการมีตัวแบบจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งปกติเด็กจะสามารถเรียนรู้จากสภาพการณ์จริง หรือจากผู้ใหญ่อยู่แล้ว และเมื่อจัดสภาพการณ์ที่เอื้อต่อการเป็นตัวแบบที่ดี จะง่ายต่อการเรียนรู้ตาม และเมื่อนักเรียนสามารถทำตามตัวแบบได้เหมือนหรือดีกว่า ก็จะเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการแสดงพฤติกรรมนั้น และหากเกิดการพัฒนาหรือส่งเสริมตั้งแต่เด็ก จะทำให้เกิดความตระหนักรู้คิด และเสริมสร้างให้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ ซึ่งพฤติกรรมที่พึงประสงค์จึงเป็นสิ่งสำคัญในการควบคุมตัวเองในการทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อการเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้นการส่งเสริมของช่วงวัยที่เหมาะสมต่อการพัฒนาด้านจิตสาธารณะ คือ เด็กวัย 9-12 ปี ซึ่งจัดอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 2 ของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้เน้นย้ำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง อย่างท้อแท้และต่อเนื่อง สร้างปฏิสัมพันธ์ทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียน กับครูผู้สอน เกิดการแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์และสังเคราะห์ การเรียนรู้ ซึ่งเป็นลักษณะของการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อันเป็นหลักสำคัญของแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 อีกประการหนึ่งด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญจำเป็น และมุ่งมั่นพัฒนาจิตสาธารณะการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดยาง (มีมานะวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 การได้มาซึ่ง

กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดให้เป็นนักเรียนชมรมพระพุทธศาสนาที่เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ หรืออาสาสมัคร(Volunteer Sampling) จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นโดยผ่าน การหาความเหมาะสมแล้ว ประกอบด้วยเครื่องมือในการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ และแบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้าน จิตสาธารณะ

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบของที่ดีด้านจิตสาธารณะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบของที่ดีด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนี้ ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 การรับประสบการณ์จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experiential : CE) เป็นชั้นที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนและให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เองโดยตรง โดยประสบการณ์ที่จัดต้องมีลักษณะเป็นรูปธรรม ชั้นที่ 2 การสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation : RO) เป็นชั้นที่ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ แสดงออก แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชั้นที่ 3 การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และสรุปเป็นหลักการ (Abstract Conceptualization : AC) เป็นชั้นที่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่ความคิดรวบยอด ชั้นที่ 4 การทดลองประยุกต์หลักการนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ (Active Experimentation : AE) เป็นชั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ทำให้ผู้เรียนได้ทักษะการคิด ประยุกต์ใช้ โดยผู้เรียนนำการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปใช้ในลักษณะและสถานการณ์อื่นๆ จนเกิดเป็นแนวทางของผู้เรียน ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะและกระบวนการสอนเทคนิคแม่แบบของแบนด์รา

2. ยกร่างสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดี ด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบดังรายการต่อไปนี้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ตามกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบเน้นประสบการณ์ของ David Kolb ประกอบด้วย ขั้นการรับประสบการณ์จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ขั้นการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ขั้นการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรมและสรุปเป็นหลักการ และขั้นการทดลองประยุกต์หลักการนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ โดยมีสื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์ที่ใช้ และการวัดและประเมินผล

3. นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้คำแนะนำ แล้วนำคำแนะนำไปปรับปรุงแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ

4. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดี ด้านจิตสาธารณะ เสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งขอคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่รูปแบบการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5. ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดี ด้านจิตสาธารณะ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดยาง (มีมานะวิทยา) 1 ครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะและเกณฑ์การให้คะแนนของ Office of the Basic Education Commission. (2008) ซึ่งได้กำหนดตัวชี้วัดการมีจิตสาธารณะ 2 องค์ประกอบ รวม 6 รายการ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญา โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น องค์ประกอบที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม 1) ดูแล รักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ 2) เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม 3) เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

7. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะ เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล ที่กำหนดไว้ทั้ง 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบละ 3 รายการ รวม 6 รายการ ซึ่งกำหนดระดับพฤติกรรมทั้งฉบับเท่ากับ 18 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทั้ง 6 รายการ

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยได้ค้นคว้า ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design ดังแสดงใน ตารางที่ 1 (Traimingkolkul & Chattraphorn, 2006 quoted in Uthathit, 2016, p.60)

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	สังเกตก่อน	ตัวแปรต้น	สังเกตหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ เมื่อ E หมายถึง กลุ่มทดลอง
T₁ หมายถึง การสังเกตก่อนการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ
X หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบของ David Kolb
T₂ หมายถึง การสังเกตหลังการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ

การดำเนินการทดลอง

ระยะที่ 1 ก่อนทดลอง โดยมีการฝึกผู้ช่วยสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ 1 คน ซึ่งผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์และหลักการคิดคะแนนเพื่อประเมินผล ให้ผู้ช่วยสังเกตทราบและฝึกอบรมให้ผู้ช่วยสังเกตรู้จักวิธีสังเกต การบันทึกผลการสังเกตรายละเอียดพฤติกรรมที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งวัดจิตสาธารณะก่อนการทดลอง ทำการวัดระดับจิตสาธารณะนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้แบบการสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะจากการทำกิจกรรม แล้วลงบันทึกคะแนนผลของการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

ระยะที่ 2 การทดลองในขั้นดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะเชิงปริมาณ โดยดำเนินการกับกลุ่มที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดยาง(มีมานะวิทยา) อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ดำเนินการทดลองกับนักเรียนจำนวน 18 คน จำนวน 4 สัปดาห์ๆ ละ 1 วัน รวม 4 ครั้ง จำนวน 5 ชั่วโมง และนอกห้องเรียน จำนวน 5 ชั่วโมง โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ โดยใช้แม่แบบของแบบคูรา และแบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นการรับประสบการณ์จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experiential : CE) เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนและผู้เรียนมีประสบการณ์เองโดยตรง โดยประสบการณ์ที่จัดต้องมีลักษณะเป็นรูปธรรม ขั้นการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation : RO) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ แสดงออก แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขั้นการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และสรุปเป็นหลักการ (Abstract Conceptualization : AC) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่ความคิดรวบยอด ขั้นการทดลองประยุกต์หลักการนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ (Active Experimentation : AE) เป็นขั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ทำให้ผู้เรียนได้ทักษะการคิด ประยุกต์ใช้ โดยผู้เรียนนำการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปใช้ในลักษณะและสถานการณ์อื่นๆ จนเกิดเป็นแนวทางของผู้เรียน

ระยะที่ 3 หลังการทดลอง หลังจากเสร็จสิ้นระยะการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะฉบับเดิมและบันทึกพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีจิตสาธารณะจากการทำกิจกรรม พร้อมทั้งบันทึกคะแนนผลไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

องค์ประกอบที่ 1

แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ชื่อผู้สังเกต.....วัน / เดือน / ปี.....เวลา.....

กิจกรรมที่ปฏิบัติ.....สถานที่.....

ชื่อผู้สังเกต (คนที่ 1)ผู้สังเกต (คนที่ 2).....

คำชี้แจง ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนด้านจิตสาธารณะแล้วประเมินโดยใช้เกณฑ์ ต่อไปนี้

3 คะแนน หมายถึง (ดีเยี่ยม)	เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะด้วยตัวเองทุกครั้ง ได้ที่ไม่ต้องบอกหรือเตือน
2 คะแนน หมายถึง (ดี)	เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะด้วยตัวเองบ่อยครั้ง ได้ที่ไม่ต้องบอกหรือเตือน
1 คะแนน หมายถึง (ผ่าน)	เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะด้วยตัวเองนานๆ ครั้ง ได้ที่ไม่ต้องบอกหรือเตือน
0 คะแนน หมายถึง (ไม่ผ่าน)	เมื่อนักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะโดยที่ไม่ต้องบอกหรือเตือน

ข้อที่	รายการ	ระดับจิตสาธารณะ			
		ทุกครั้ง (3)	บ่อยครั้ง (2)	นานๆ ครั้ง (1)	ไม่เคย (0)
	องค์ประกอบที่ 1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและ พึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน				
1	ช่วยครูทำงานด้วยความเต็มใจ				
2	อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญา โดยไม่หวังสิ่ง ตอบแทน				
3	แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น				

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

องค์ประกอบที่ 2

แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ชื่อผู้สังเกต.....วัน / เดือน / ปี.....เวลา.....

กิจกรรมที่ปฏิบัติ.....สถานที่.....

ชื่อผู้สังเกต (คนที่ 1)ผู้สังเกต (คนที่ 2).....

คำชี้แจง ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนด้านจิตสาธารณะแล้วประเมินโดยใช้เกณฑ์ ต่อไปนี้

- 3 คะแนน หมายถึง (ดีเยี่ยม) เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะด้วยตัวเองทุกครั้ง ได้โดยไม่ต้องบอกหรือเตือน
- 2 คะแนน หมายถึง (ดี) เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะด้วยตัวเองบ่อยครั้ง ได้โดยไม่ต้องบอกหรือเตือน
- 1 คะแนน หมายถึง (ผ่าน) เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะด้วยตัวเองนานๆ ครั้ง ได้โดยไม่ต้องบอกหรือเตือน
- 0 คะแนน หมายถึง (ไม่ผ่าน) เมื่อนักเรียนไม่เคยแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะ โดยไม่ต้องบอกหรือเตือน

ข้อที่	รายการ	ระดับจิตสาธารณะ			
		ทุกครั้ง (3)	บ่อยครั้ง (2)	นาน ๆ ครั้ง (1)	ไม่เคย (0)
	องค์ประกอบที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม				
1	ดูแล รักษาสาธารณสมบัติ และ สิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ				
2	เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม				
3	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วม สร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความ กระตือรือร้น				

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละเกณฑ์พฤติกรรมตัวบ่งชี้

พฤติกรรมบ่งชี้	ดีเยี่ยม (3)	ดี (2)	ผ่าน (1)	ไม่ผ่าน (0)
ทั้ง 6 รายการ	เมื่อนักเรียนแสดง พฤติกรรมด้านจิต สาธารณะด้วยตัวเอง ทุกครั้ง ได้ที่ไม่ต้อง บอกหรือเตือน	เมื่อนักเรียนแสดง พฤติกรรมด้านจิต สาธารณะด้วยตัวเอง บ่อยครั้ง ได้ที่ไม่ต้อง บอกหรือเตือน	เมื่อนักเรียนแสดง พฤติกรรมด้านจิต สาธารณะด้วยตัวเอง นาน ๆ ครั้ง ได้ที่ไม่ ต้องบอกหรือเตือน	เมื่อนักเรียนไม่ เคยแสดง พฤติกรรมด้าน จิตสาธารณะ โดยที่ไม่ต้องบอก หรือเตือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ระดับจิตสาธารณะ ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
ประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2008, p.143) แล้วนำคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนมาหา
ร้อยละ แล้วเทียบกับเกณฑ์คุณภาพระดับจิตสาธารณะ สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าเฉลี่ย ค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือคือการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content
Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามสูตร (Parnichprarincha, 1996, p.181) โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ
3 ท่าน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างจิตสาธารณะได้ใช้ตัวแบบของแบนดูรา

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์คะแนนของจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ก่อนเรียนจากการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมจิตสาธารณะโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ	ก่อนการทดลอง(n=18)		ระดับจิตสาธารณะ
	คะแนน	ร้อยละ	
1. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน			
1.1 ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ	31.0	57.41	ปานกลาง
1.2 อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	26.0	48.15	ต่ำ
1.3 แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	28.0	51.85	ปานกลาง
รวมองค์ประกอบที่ 1	85.0	52.47	ปานกลาง
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม			
2.1 ดูแล รักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	24.0	44.44	ต่ำ
2.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	24.5	45.37	ต่ำ
2.3 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น	21.0	38.89	ต่ำ
รวมองค์ประกอบที่ 2	69.5	42.90	ต่ำ
รวมทุกองค์ประกอบ	154.50	47.69	ต่ำ

จากตารางที่ 3 พบว่าระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ก่อนเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ ร้อยละ 47.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าองค์ประกอบที่ 1 ด้านช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และ พึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 52.47 องค์ประกอบที่ 2 ด้านเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคมอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 42.90

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์คะแนนของจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมจิตสาธารณะโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ	หลังการทดลอง (n=18)		ระดับจิตสาธารณะ
	คะแนน	ร้อยละ	
1. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน			
1.1 ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ	46.5	86.11	สูงมาก
1.2 อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	42.5	78.7	สูง
1.3 แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	43.5	80.55	สูงมาก
รวมองค์ประกอบที่ 1	132.5	81.79	สูงมาก
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม			
2.1 ดูแล รักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	41.0	75.93	สูง
2.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	39.0	72.22	สูง
2.3 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น	37.0	68.57	สูง
รวมองค์ประกอบที่ 2	117.0	72.22	สูง
รวมทุกองค์ประกอบ	249.50	77.01	สูง

จากตารางที่ 4 พบว่าระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา หลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ ร้อยละ 77.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าองค์ประกอบที่ 1 ด้านช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และ พึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนอยู่ในระดับสูงมาก ร้อยละ 81.79 องค์ประกอบที่ 2 ด้านเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคมอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 72.22 เมื่อพิจารณาผลการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเชิงปริมาณพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาหว่างเรียนมีระดับจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ เมื่อศึกษาการมีจิตสาธารณะของนักเรียน 2 ด้านพบว่า

1. ด้านช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

1.1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครุทำงานด้วยความเต็มใจ ระบุได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนผ่านการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์เชิงรูปธรรมที่ใกล้ชิด โดยผ่านการสะท้อนประสบการณ์ในด้านต่างๆ ของนักเรียนและปรับประสบการณ์เหล่านั้นมาสู่การทดลองจริง และการปฏิบัติกับปัญหาจริงเน้นที่การแก้ปัญหาใกล้ตัวของนักเรียนเองได้สะท้อนการคิด สรุปเป็นหลักการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใกล้ตัวของ

นักเรียนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ เด็กได้เกิดกระบวนการสนใจ การเก็บจำ การแสดงออก การจูงใจ กระตุ้นให้ผู้สังเกตแสดงพฤติกรรมการเล่นแบบออกมาและเป็นการเสริมให้พฤติกรรมนั้นเกิดมากขึ้น จึงเข้ากับหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิต เมื่อนักเรียนได้เห็นตัวแบบที่ดีที่นักเรียนสนใจและสรุปเป็นหลักการเดียวกันแล้วนักเรียนเกิดการช่วยเหลือครูและเพื่อนในการอธิบายและแสดงความคิดเห็น ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ในกิจกรรมกลุ่มนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะช่วยเหลือเพื่อนและครู ได้มากกว่า ส่วนในกิจกรรมรายบุคคลนักเรียนส่วนใหญ่ก็สามารถแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะในด้านช่วยเหลือครูและเพื่อน ๆ ในระดับน้อยลง เมื่อครูเสริมแรงด้วยการชมเชยเด็กสามารถแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะได้ดียิ่งขึ้นเป็นลำดับ

1.2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ระบุได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านตัวแบบที่ดี ที่นักเรียนสนใจแต่ละคนทำให้นักเรียนกระตุ้นแสดงพฤติกรรมการเล่นแบบออกมาได้อย่างชัดเจนและในกระบวนการกลุ่มเด็กได้แสดงพฤติกรรมได้อย่างดี

1.3. แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น ระบุได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านตัวแบบที่ดี พบว่าในกระบวนการกลุ่มและกระบวนการรายบุคคลนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมได้ดีเนื่องจากได้มีการจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและเลือกเอง

2 ด้านเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

2.1 ดูแล รักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ ระบุได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และการเรียนรู้ผ่านตัวแบบที่ดี นักเรียนในกลุ่มสามารถร่วมกันอภิปราย และสะท้อนความคิดเห็นออกมาได้อย่างชัดเจนและปฏิบัติได้อย่างชัดเจนเนื่องด้วยเป็นสถานที่ใกล้ตัวของนักเรียนเองสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุ คือ บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม โรงอาหาร สนามกีฬา ถึงขยะภายในโรงเรียน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีตัวแปรจิตสาธารณะ ในด้านอื่นๆ แทรกซ้อนร่วมด้วยเช่นกัน ผู้วิจัยได้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะ นักเรียนแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะได้ถูกต้องตามตัวแบบผู้วิจัยได้ให้รางวัลชมเชย และยกย่อง เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นอีก หากนักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะตามตัวแบบ ผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตตัวแบบอีกครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะจนประสบความสำเร็จ

2.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม นักเรียนบางส่วนไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าชัดเจนได้ว่ากิจกรรมนั้นเป็นอะไร ครูจึงต้องสร้างความสนใจหลายๆครั้ง และระบุได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และการเรียนรู้ผ่านตัวแบบที่ดี เมื่อมีกิจกรรมของโรงเรียนในด้านจิตสาธารณะ หรือบำเพ็ญประโยชน์ แก่ส่วนรวมนักเรียนสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น ถึงแม้พอทราบข่าวก็เกิดการ อยากเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและชุมชน

2.3 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่สังคมของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น ระบุได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และการเรียนรู้ผ่านตัวแบบที่ดี นักเรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมได้เพราะคิดเสมอว่ากิจกรรมมีความสนุกและเป็นจิตสาธารณะช่วยเหลือสังคมได้ตลอดเวลา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมสร้างเสริมจิตสาธารณะ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ จากการจัดกิจกรรมสร้างเสริมจิตสาธารณะมีระดับจิตสาธารณะหลังเรียนอยู่ในระดับสูง ค่าร้อยละ 77.01 เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรมในเรื่องที่เรียนรู้ ผู้สอนได้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ลงมือทำด้วยตนเอง นักเรียนได้สะท้อนความคิด สมมติฐานจากประสบการณ์ ที่ได้รับ มีการนำความคิดรวบยอดที่นักเรียนได้ร่วมกันสังเคราะห์จิตสาธารณะในกลุ่มของตนเอง ที่สร้างขึ้นไปทดลองหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อขยายขอบเขตของการเรียนรู้ และปรับเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้สอนมีการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบตรวจสอบการบอกคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะของบุคคลต้นแบบของผู้สอน ประกอบกับการประเมินผลของผู้สอนด้วย ซึ่งมี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับประสบการณ์จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experiential : CE) เป็นขั้นที่ผู้สอนได้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนและให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เองโดยตรง นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวของบุคคลต้นแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ กรณีศึกษา สืบศิลป์ถิ่นสองแคว (บ้านจำทวี) และบุคคลต้นแบบของนักเรียนที่สนใจ นักเรียนได้สืบค้นบุคคลต้นแบบที่นักเรียนสนใจ โดยการหาบุคคลในทีวี หรือบุคคลใกล้ตัวนักเรียนเอง ที่แสดงออกในด้านช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน และด้านเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม นักเรียนจะเกิดการซึมซับ นักเรียนแสดงความคิดเห็นจิตสาธารณะด้านต่างๆ ที่เห็นออกมาแต่ละด้านโดยมีการยกตัวอย่างการให้เห็นผลของความคิดเห็น ผู้วิจัยได้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะ นักเรียนแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะได้ถูกต้องตามแม่แบบผู้วิจัยได้ให้รางวัลชมเชย และยกย่อง เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นอีก หากนักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะตามตัวแบบ ผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตแม่แบบอีกครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะจนประสบความสำเร็จ

ขั้นที่ 2 การสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation : RO) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ แสดงออกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ นักเรียนระดมสมองอภิปรายร่วมกันตอบคำถามจากการดูคลิปวิดีโอ แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจากบุคคลแม่แบบจากการสืบค้น และอธิบายข้อดีของบุคคลต้นแบบจากการบันทึกของตนเองเป็นรายบุคคล สุ่มในการสุ่มในการอภิปราย นักเรียนสามารถอธิบายจิตสาธารณะของบุคคลแม่แบบได้อย่างชัดเจนและปฏิบัติตามบุคคลแม่แบบอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ ตามตัวชี้วัด สามารถอธิบายอย่างเป็นรูปธรรมของคุณลักษณะบุคคลแม่แบบที่ดีในการช่วยเหลือผู้อื่น และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนชุมชนและสังคม

ขั้นที่ 3 การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และสรุปเป็นหลักการ (Abstract Conceptualization : AC) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่ความคิดรวบยอดได้เห็นเป็นรูปธรรมนักเรียนสามารถสรุปบทเรียนคุณลักษณะจิตสาธารณะของแม่แบบ (โมโนทัศน์) และร่วมกันอภิปรายจนได้ข้อสรุปที่ดีที่สุด ในการมีจิตสาธารณะเรื่องการดูแล รักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจและร่วมกันสรุปใส่กระดาษกรูปีที่ครูแจกให้ การดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ (หมายถึง) สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้แก่สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุ คือ บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม โรงอาหาร สนามกีฬา ถึงขณะภายในโรงเรียนนักเรียนได้แสดงตนอาสา 1-2 คน ออกมานำเสนอ อธิบายสรุปเรื่องการมีจิตสาธารณะที่ดีตามตัวแบบที่ดีของนักเรียนโดยครูคอยชี้แนะให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 การทดลองประยุกต์หลักการนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ (Active Experimentation : AE) ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ นักเรียนได้ข้อสรุปที่ดีที่สุดและได้ข้อสรุปที่เป็นรูปธรรมพร้อมกันในกลุ่มแล้ว นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงโดยได้ประยุกต์ใช้หลักการในสถานการณ์ใหม่ นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนงานกิจกรรมด้านจิตสาธารณะที่กลุ่มได้วางเอาไว้ทำให้ผู้เรียนได้ทักษะการคิด เกิดทักษะการประยุกต์ใช้ นักเรียนได้นำการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสถานการณ์ใหม่จนเกิดเป็นแนวทางของผู้เรียนเอง

การมีจิตสาธารณะสูงขึ้นเป็นผลมาจาก การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์แล้วยังมาจากการใช้เทคนิคแม่แบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ แม่แบบซึ่งเป็นการกระทำที่ผู้สังเกตไปเคยพบเห็นมาก่อนผู้สังเกตจะรวบรวมข้อมูลของการกระทำใหม่ จากนั้น ผู้สังเกตจะทดสอบการกระทำตามแม่แบบลักษณะต่างๆ และถ้าการตอบสนองส่งผลทางบวก ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบลักษณะของแม่แบบในรูปแบบต่าง แล้วนำมาสร้างเป็นกฎเกณฑ์ใหม่ นักเรียนจะมีพฤติกรรมการสร้างสรรค์ แม่แบบจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ เพราะเมื่อนักเรียนเห็นแม่แบบกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งในสถานการณ์จริง การส่งเสริมการกระทำ ถ้าผู้สังเกตได้เห็นแม่แบบแสดงพฤติกรรมหนึ่งและได้รับรางวัล ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะกระทำตามมากขึ้น ในทำเดียวกันถ้าผู้สังเกตได้เห็นแม่แบบที่แสดงความก้าวร้าวและได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งดี ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มกระทำตามมากขึ้น การกระทำของแม่แบบนั้นก็จะทำให้ผู้สังเกตทำได้โดยรวดเร็ว และการกระทำได้ง่าย นอกจากนี้เมื่อคนสามารถกระทำตามแม่แบบได้เร็ว จะทำให้เกิดการแพร่ขยายจากสังคมหนึ่งได้อย่างรวดเร็วด้วยที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งมาจากอิทธิพลของแม่แบบ กระบวนการเรียนรู้จากแม่แบบซึ่งมี 4 ขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 1 กระบวนการสนใจ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้แม่แบบโดยละเอียดโดยการสังเกตสิ่งที่นักเรียนสนใจจากประสบการณ์ใกล้ตัว ของนักเรียนคือสิ่งที่ได้พบเจอมาก่อนและสามารถสรุปได้เป็นขั้นตอน นักเรียนผู้สังเกตสามารถที่จะรวบรวมและแปลความหมายสิ่งที่ผู้สังเกต เช่น ลักษณะของผู้สังเกตในด้านการรับรู้สนใจอันเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิมของผู้สังเกตลักษณะหรือการแสดงออกของแม่แบบที่แปลกและดึงดูด ความสนใจได้มากเพียงใด มีความชัดเจนหรือมีความซับซ้อนของแม่แบบมากน้อยแค่ไหน

ขั้นที่ 2 กระบวนการเก็บจำ เมื่อนักเรียนได้สนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งกระบวนการของการจดจำอันเกิดจากการรวบรวมพฤติกรรมของแม่แบบที่สังเกตทุกครั้ง การเก็บความทรงจำนี้จะกระทำในรูปสัญลักษณ์นี้และจะช่วยให้จำพฤติกรรมของแม่แบบได้แม้ว่าจะเห็นแม่แบบเพียงช่วงเวลาอันสั้นๆ ก็ตาม

ขั้นที่ 3 กระบวนการแสดงออก เมื่อนักเรียนได้แสดงออกดัดแปลงสัญลักษณ์ซึ่งเป็นแม่แบบพฤติกรรมเป็นพฤติกรรม เมื่อนักเรียนมีแม่แบบที่เป็นสัญลักษณ์อยู่ในความทรงจำแล้วจะมีการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นเข้ามาที่หลังได้ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกครั้งแรกๆ อาจจะยังไม่ถูกต้องนัก เพียงแต่แสดงได้ใกล้เคียงและปฏิบัติซ้ำๆ กันหลายๆ รอบกับพฤติกรรมแม่แบบเท่านั้น แล้วค่อยๆ ปรับพฤติกรรมของตนเองจนกว่าจะได้รับผลที่พึงพอใจ

ขั้นที่ 4 กระบวนการพอใจ เป็นกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความรู้ที่ได้รับมากับการแสดงออก เมื่อนักเรียนได้กระทำตามแม่แบบที่นักเรียนสนใจนักเรียนจะแสดงออกได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นในอีกประการหนึ่งของการใช้ตัวแบบต้องมีการพอใจโดยการให้รางวัลหรือเสริมแรงทางบวก เพื่อกกระตุ้นให้ผู้สังเกตแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แบบออกมาและเป็นการเสริมให้พฤติกรรมนั้นเกิดมากขึ้น

แสดงว่าการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และเทคนิคแม่แบบสามารถสร้างเสริมระดับจิตสาธารณะนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางปัญญาของนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมสร้างเสริมจิตสาธารณะที่ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 2 องค์ประกอบ คือ ด้านช่วยเหลือผู้อื่น

ด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน และด้านเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม รวมทั้งหมด 5 กิจกรรม จำนวน 10 ชั่วโมง ด้วยการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตแม่แบบ ที่ดีที่เป็นวิดีโอที่และเป็นบุคคลแม่แบบที่นักเรียนสนใจที่มีชื่อเสียง แม่แบบในชีวิตจริงที่นักเรียนที่ได้รับการ ยอมรับ นักเรียนแสดงพฤติกรรมจิตสาธารณะได้ถูกต้องตามแม่แบบผู้วิจัยได้ให้รางวัลชมเชย และยกย่อง เพื่อ เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นอีก แสดงว่าการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์และเทคนิคแม่แบบเป็น กลวิธีในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมให้ผู้ประสงค์จะเรียนแบบ สังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนสนใจ (Bandura, 1989, quoted in Uthathit, 2016, p.69) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของนักเรียนนั้นเกิดจากการสังเกตจาก ตัวแบบที่ดี ในการเรียนรู้ผ่านตัวแบบที่ดีนี้ ตัวแบบเพียงตัวเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดพฤติกรรม ทั้งความคิดและ การแสดงออกได้พร้อมๆ กันและกล่าวถึงกระบวนการเรียนแบบว่าเป็นการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตและผลของ การให้ตัวแบบที่ดีจะทำให้ผู้สังเกตเกิดพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เคยเกิดมาก่อน จะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่ ไม่พึง ประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกต นักเรียนจะเรียนแบบจากตัวแบบที่ดี จะทำให้ผู้สังเกต สามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือพฤติกรรมใหม่ๆ ได้โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก (Wiriya-prayune, 1986, quoted in Chun-See, 2003, p.42)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่น เวลาเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละพัฒนาการและสภาพแวดล้อมของนักเรียนในการจัด กิจกรรม ต้องศึกษารายละเอียดของแผนกิจกรรมให้เข้าใจ เตรียมสื่ออุปกรณ์การเรียน เพิ่มสื่อการสอนที่เป็น รูปธรรมให้นักเรียนได้เห็นและจับต้องได้
2. สื่อการสอนตัวแบบควรเป็นสื่อที่ใกล้ตัวนักเรียน ที่นักเรียนคุ้นเคยมากที่สุด ได้แก่ สื่อโฆษณา ให้นักเรียนได้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ แม้แต่เป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม และนำนักเรียนไป ศึกษาสภาพจริงของบุคคลตัวแบบ ตามความชอบความรู้สึกลึกซึ้งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง
3. ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของนักเรียน เป็นระยะๆ และหลังการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ สังเกตพฤติกรรมหลายๆ ครั้ง ครูผู้สอนควรอำนวยความสะดวก พยายามสร้างโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด
4. การเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ผ่านตัวแบบที่ดีด้าน จิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีการเรียนซ้ำจากตัวแบบที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ใน เหตุการณ์ปัจจุบัน มีการติดตามผลจิตสาธารณะของนักเรียนหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมไปแล้ว เพื่อศึกษาว่า จิตสาธารณะนั้นจะคงทนหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไร
5. การประเมินจิตสาธารณะควรมีวิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้แบบประเมินความพึงพอใจร่วมกับการ ประเมินผลการเรียนรู้ และวัดความรู้ความเข้าใจด้านจิตสาธารณะด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความคงทนของจิตสาธารณะของนักเรียน
2. ควรมีการศึกษาและวิจัยตัวแบบที่ดีที่เด็กชอบเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะนักเรียน งานวิจัยใน อนาคตควรศึกษาตัวแบบที่ดีที่เหมาะสมกับเด็กระดับประถมศึกษา

References

- Bandura, Albert. (1997). **Self-efficacy : The exercise of control**. New York : W.H. Freeman and company.
- _____. (1989). **Social Learning Theory**. Englewoo Cliffs, New Jersey : Prentic-Hall.
- Chun-See, N. (2003). **Symbolic modeling through literary minitext to develop the public mind of second grade students**. Master's thesis, Srinakharinwirot University.
- Dudsdeemaytha, J. (2018). **Concerning about children nowadays who focus on getting knowledge for competition and have lack of public mind**. [Online]. Available : <http://www.manager.co.th/Family/ViewNews.aspx?NewsID=9530000014128> [2018, January 18].
- Khowtrakun, S. (1994). **Educational Psychology**. (3 nd ed.). Bangkok : Chulalongkorn University.
- Ministry of Education. (2008). **Basic core curriculum B.E 2551**. Bangkok : United Agriculture Conference in Thailand.
- Parnichprarincha, T. (1996). **Research methodology**. Phitsanulok : Faculty of Education, Naresuan University.
- Rakngam, C. (2001). Predicting future education based on developing plan. **Veridian E-Journal**, 11(3), 52.
- Thamrongsoththisakul, W. (2017) . The reflection on the concepts of instructional package learning activity package and learning package. **Journal of Education Naresuan University**, 19(3), 362.
- Office The Education Council. (2009). **Education reform in 20th century (2009-2018)**. Bangkok : Bureau of Academic Affairs & Ministry of Education.
- Office The Nation's Education Commission. (2002). **Assessment guidelines in class, sciences subject of Basic Learning Curriculum 2001**. Bangkok : Express Transportation Organization of Thailand.
- Office of the Basic Education Commission. (2008). **Guild lines for Learning Management based on Basic core curriculum B.E 2008**. Bangkok : United Agriculture Conference in Thailand.
- Sutthirat, C. (2009). **80 Management Innovations Facilitating Student Centered Learning**. Bangkok : Deanex Intercooperation.
- Traimingkolkul, P. & Chattraphorn, S. (2006). **Research Design**. (5 th ed.). Bangkok : Kasetsart University.
- Uthathit, R. (2016). **The effects of Procedure to Promote Public Mind Activities by using Bandura Model of Social Study, Religion and Culture Department for Prathomsuksa 5 students**. Master's independent study, Naresuan University.

- Wajee, J. (2016). **The factors on public mind behavior of the secondary school students in Bangkok**. Master's thesis (Social Sciences for Development), Rambhai Barni Rajabhat University.
- Wasi, P. (1999). Vision of Learning Process in Basic Education Curriculum. **Veridian E-Journal**, 2(1), 8-11.
- Wiriaprayune, S. (1986). **General Psychology**. Bangkok : Thai Wattana Panit Press.
- Worrakamin, D., et al. (2016). **Analytical Thinking and Public Minds for Developing good potential in Thai student Project**. Bangkok : The Thailand Research Fund (TRF).